

Ügyszoba Granátos utca 465 szám
III-dik emelet, és Dorotya utca 16
sz. Fogelléle ház 1-ső emelet Szer-
relmei Miklós műintézetében.

Előfizetés.

	Pesten.
Három hónap helyben	3 ft.
Hat hónap	6 ft.
Egy év	12 ft.

Felelős szerkesztő: **Lauka Gusztáv.**

Vidéken előfizethető minden posta-
hivatálnál.

Előfizetés.

	Vidéken.
Három hónap vidékre	2 ft. 24 kr.
Hat hónap	6 ft. 48 kr.
Egy év	13 ft. 36 kr.

Kiadó: **Lauka Gusztáv.**
és **Szerelmei Miklós.**

(D O N G Ó.)

Pompa di festa

Jul. 5-kén megnyitott a' nemzetülés.
Reggeli 8 orakor már hullámzott a' nép a'
Redoute épület felé.
9 orakor nemzetőrök, és sorkatonaság foglalta
el az utcákat, sorompót képezve az alsóház és te-
rem belsejéig.
10 ora tájban megindult hazulról a' követi kar
darabszámra, 's folyvást szállingolt gyalog. vagy
kocsin; lóháton tudtommal egy sem jött.
A' haza felett borús felhők nyargalnak. A'
követek nagyobbrésze egyszerű fekete öltönyben
jelent meg.
Oh de valának aranyos és ezüstös vitézek is.
Ezeket mosolyogva mutogatták egymásnak a' nem-
zetképviselők lelkesbjei.
Ha brilliant állanának ügyeink sem hordaná-
nak már jobbaink aranyujtásos öltönyöket; a'
haladó civilisatio számüzte már a' testről az ér-
czeket. Ragyogni csak a' hiuk, üresfejtük, nők,
vagy gyermekek szeretnek.
Szaggassátok le arany sujtásaitokat, 's arany
gombjaitokat, tegyétek le a' haza oltárára, hadd
készítsen-k e' nemesérczből nemespénzt, a' pénz-
zen fegyvereket veendenek, melly fegyverekkel
legyőzik a' haza, a' nemzet elleneit.
Ha az ellenség győz, szintugy leporoz rólatok
mindent mi ragyog — sőt lehet hogy a' zrinyi,
vagy mente gombok közepett, saját, értéktelen
's ragyogás nélküli gombotokat is leszeli.
Ugy van a' mint mondjuk! az ellenség ellen
fejeiteket nem assecurálhatjátok sem Triestben,
sem Valeronál, sem sehol sem.
Bum! (lövés)
Az üveges erkélyre rohant a' követi kar, 's
több afféle kaputos ember.
Reitnetesen izzadtak a' prémések. Jobban is
fognak még izzadni. Várjanak csak! fogadom ki-
izzadják a' provinciális kosztot.
Szeretett nádorunk Budáról megindult.
Az üveges erkélyre nők is eresztettek. Töb-

bektől hallánk műveletlen kifakadásokat a' gyen-
geőbb nem ellenében. Uraim ez lovagiatlanság
A műveletlenség műveletlenség marad a' nemzet-
képviselőinek teremében is.
Bum! bum!
'Nagyszerű barátom uram! nemde nagyszerű!
'Királyi! királyi!
Kedves keleti fajom! szereted ugy e' a' nagy-
szerűt, és királyit? !
In thesi mind a' kettő szeretetre méltó, ha . . .
. . . Édes meleg fajom vigyázz magadra!
kisszerű is van ám a' világon, 's a' kisszerű a' kí-
rályival sehogysem passzol együvé.
Bum! bum!
' Ah Marcsi milly fenséges, ezer viszhang bö-
gi vissza a' dörgő hangokat, mintha őseink kel-
tek volna ki sirjaikból uj hazát foglalni.
' Mi nem veszhetünk el pajtás! nekünk győz-
niük kell! "
Édes meleg fajom vigyázz magadra, ezer visz-
hang bögi vissza az igaz a' dörgő hangokat, de
pusztán dörgés ez, menykő nélkül. Golyó kell ked-
veseim az ágyuk torkába, kivont kard a' hősök
kezeibe. Őseink így foglalának uj hazát.
Bum! bum!
' Gyuszi őcsém, ugyan kérlek nézd a' három-
szinü lobogók hullámzását, a' budai hídfőnél, és
utca sorokon, nemde lélek emelő! ? "
' Egyike a' legszebb ünnepeknek, mellyeket
valaha láttam, a' római köztársaság aranykorára
emlékeztet, nem adnám ezer p. forintért hogy lát-
hatom.
Kedves meleg fajom vigyázz magadra! Okulj
más nemzetek példáján, és tudd meg, hogy a'
sok ünnep elveszti a' hazát. Hétköznapok kellenek
hogy a' haza 's nemzet virágozzék, mert ünnep-
napokon henyélnek, hétköznapokon dolgozik a' nép
Bum! bum!
Szeretett királyi helytartónk megérkezett. A'
nép szásszoros éljenekkel fogadá. Mi is szívünk-
ből mondunk éljent hazánk királyi helytartójának.
Ő többször nyilatkoztató hogy szivből szereli a'

magyar nemzetet. Mi hisszük a' mit mondott. Áld-
ja Isten ugy legyen. Áldás és dicsőség fejére.
Ministereink is megéljeneztek. Vannak kö-
zöttük a' kikben bizunk. Én hiszem mind jó haza-
fi, vannak azonban időszakok, midőn pusztán jó
hazafiság mellett elveszhet a' haza.
A' nádor mosolygó derült arczal foglalta el
menyezetes székét. A' tronbeszéd felolvastatott.
Minő lelkesedés mennyi éljen.
A' balszél csendesen, komolyanviselé magát .
Ezerszer éljenek e' szilárd hazafiak. Vannak pil-
lanatok, midőn a' halgatás és komolyság aranya-
kat ér.
Ígéreték mellett elveszhet bárminő nemzet,
bárminő haza. A' tettek nagy korát éljük. Egy el-
határozó lépés, szilárd kivétel a' tettek mezején,
többet ér millió ígéretnél.
Batthyány miniszter elnök a' nemzetülést meg-
nyitoltnak nyilatkoztató. Az ünnepnek vége lőn.
Nemzetem lelkesbjei! az ünnepnek vége, hét-
köznapok következnek. Dolgoznunk kell!

Első, és utósó csók.

Fresco humoresk.

Szerelmes vagyok.

Nagy szó!.. Perse hogy nagy szó, ha
Plató sógor szemüvegén nézünk ,ki a sze-
relmet tárgy nélkül szeretté; hanem koránt
sem olly nagy szó nálam, ki a szerelmi él-
veket olly classice tudom szortirozni, mint
a legügyesb frankfurti zsidó a magyar gyap-
jut.
Ha érzelmim jelenét vizsgálom , . . ha
áttekintem kalandim lánczolatát , megkell
ismernem , hogy az egyetlen és örök szere-

lem perpetuelje érettem nem virágzott; . . be kell végre vallanom, hogy szerelmi viszonyim saját emlékemben sem több, sem kevesebb: mint gyönyörjeim hullócsillagai.

Kérdés: Mi következik ez őszinte valomáshól?

Felelet:

1-ör Azok beszélnek szerelemről leg-többet, kik azt legkevésbé ismerik és élvezék.

2-or Minden elveszített szerelmi pillanatot egy egy tengerbe ejtett drága kő

3-or Szerelmi üdv és kárhozat országai között létezik egy közép birodalom. Égi és földi elemekből áll alkotmányos élete.

Szerkezete egyszerű.

Öröme, bánata korlátozott.

Ez a szerelem republikája.

Tő szomszéd véle a Communismus.

Hajdan magam is monarchiai értelemű valék.

Bele untam a formákba.

Ma már republicanus vagyok . . . természetes hogy csak szerelmi illúziókban.

A történetek legügyesebb ékesszólók

Halljuk.

1848. Junius 24.

Egyike legszebb napjainnak.

Nem . . nem csak enyém . . szép nemzet napja ez, azon nemzeté, melly ha alszik; . istenesen alszik; de ha ébred, . . ébredése a kelő oroszáné.

Budapesten vagyunk.

Az ország szívében általános népforgalom.

Külön érdekű casták olvadnak együvé.

Minden arczon lelkesültség honol

Öröm és fájdalom mutatkozik legnemesb vegyítékben.

A testvér város egy eszmeért ölelkezik. Bucusi könyveket sir a kedves. Aldást rebegnek a szülék. Végszavaiba lelkét olvasztja át a hű barát; 's kegyelmes ég fölé repülnek az őszpolgárok lelkes sohajai.

E bús könnyek, . . ez ábrándos mosoly . . az áldó tekintet, . . e' meregő istenhozzád mind . . mind egy iránypontra, egy vezér eszmében szentesülnek, . . s mi volna más e villányerejű léleklánczolat: mint az önkéntes sereg indulási perczenetje?!

Az ősz duna lankadt tagjai feszülni látszának illy nemes, illy áldozat gazdag terhek alatt, . . vidáman enyelgének fodros hullámai mintegy békülni akarva a zsarnok hajdan véres emlékiért.

Vészdedzett halántékodat soha sem kö-

ritheté szentesültebb emlékjel: mint azon szerény népkoszoru melly, a nemzeti lélek és becsület ezen magasztos adóját diadalmos érzelmekkel ünnepli.

Az ó alkotmány zsoldos szörnyeinek volt a végcsapás.

Az új constitutio gyűrűjébe ez a legbecsesb drága kő.

A' csendes folyam hullám-tükörén melynek partjait szebbnél szebb hölgykoszoru ölelé tüzes napsugarak rezgének.

A hölgyek mindenütt ott vannak, hol lemmiök lélekemelő.

Mosolyaik üdvezitnek, . . könnyeiktől erélyre gyulladunk.

A természet és lélek szépségeit magam is bensőleg imádom.

Mem késtem.

Hogy is késtem volna, midőn le se fekvém, csakhogy részt vehessek ezen valódilag nemzeti ünnepélyen.

A keresztanyai áldó elszentelést, . . . a honvédelem erélyes esküjét, . . . s a vallásos polgári imákat átélvezve, együtt s együve repülök a virágokkal, mert arany száju sz. Jánostól és az élethől megtaunván: hogy a lepék nélküli virágos kertek, kedélytelen és meddő állapotok.

Magával ragadt a néphullám.

Nyugtalan valék.

Alkalmos nézpontra kerestem, mert az ifju harczosok között rokonim s barátim voltak, kiket vágytam viszontlátni még egyszerű . . talán utoljára.

Futkostam ide oda.

Végre megállapodtam egy göböllyé hízott einspaniger kövér árnyékában.

Nem ögyelgek tovább — gondolám hát ha úgy járok a helyválogatással mint hajdan házassági tervemmel, . . végtére is extratot kelle kihuznom s maiglan az árva nőtlenséggel veszekszem és kinlodom.

Iszonyu hőség volt.

Szomszédom árnyával igaz beelégedhetém, mert nem leheté belőle annyit felhasználni, hogy ó-budát még kommot be nem terithette volna; hanem rettenetes éneklési modorát nem szenvedhetém.

Valóságos áriákat szuszogott az orrán. Adieu göböllyök tenorja . . adieu! illy fele operához ma nem vagyok disponálva. Kisiettem a háj király határtalan spherájából.

Egyik tulsághól a másikba esém

— Ugyan rogo mintegy mikor térnek vissza ezen fiatal urak — kérdé tőlem egy ultra karcsu spectator, kinek gazdaságos háta megöl

kényelmesen átnézhetém 'gőzösi kincstárat.

Tanulván nem minden kérdésre felelni . . szemébe tekinték a' sugár atyafinak, kinézendő: ha vajjon gunyból kérdezett e' vagy ostobasághól? . . hát Kirbiss Palkóra is merék, az óvilági, híres prókátor uzso-rásra.

Nem feleltem. Illy szörnyeteg ellenében: beszélni ezüst, hallgatni arany.

Megvetéssel mellőzém a' nemtelen kérdést, nem titkolhatva utálatlalt vegyes fájdalomérzésemet, melly e' státus métely iránt keblemben meghonosult.

Pusztulj lelkem elől hitvány skorpio! . . . temesse el átkos emlékedet az új alkotmányhitelem geniusa! . . kinozzanak elbörtönzött arany ördögeid . . 's mérges fulánkod hamvait sirodon szórja szét a' munka és önmegtágadás boldog nemzedéke.

El innen el . .

— Hová hová oly sietve? . . nyikorog hozzám egy valaki, ollyatén tónusból, mint midőn repedt trombita hanggal szeretné befoltozni a' részeg cigány brugója hasadékát.

Oda pillantok, honnan az iszonyu hangkartaács le akart ütni lábamról, . . 's mit kelle látnom? . . Szulfur Kamarilla kisaszszonyt, boldogult apám juratuskori kedvesét, 's a' cél nélküli fecsegés sistematizált perpetuum mobileját.

Az antik jószágok ezen pártás Matuzsálemé rég vágyott már általam képviseltetni az apai emléket, . . de én visszabozadtam a' successiók ezen mammuth fajától, 's átengedém a' nagy nénit oda hova illik, például a' raritások kabinéjtába keresztény mumianak.

Mit is csináltam volna én olly kedves-sel, ki a' József császár feje alá akárhány-szor varrogatott bölcső vánkost! —

— Jó hogy találom kedves öcsém . . bizony nem is mutatja magát . . meg is halhatna az ember miatta . . hogy 's mint van? . . mikor érkezett ismét hazulról . . az én kedves egyetlen Miskám hazájából? . . lássa édes rubintom az az átkozott revolutio! . . nézze csak ezen gyönyörű ifjak . . kár értök; . . appropos olvasta ön eltévedt Zsolim iránt az annonceot, . . szegény kis ártatlan vajjon hová lett . . még tán valamelly gazember birkanyáját is őriztet vele azóta . . igen . . hát a' . .

Academiai értekezés a' macrobiotica elemeiről.

— Minden szentek istene csak most az egyszer szabadíts meg ezen organicus bojtörjánytól . . . esküszöm hogy három hetiglen minden áldott früstökre egy egy papagály nyelvet áldozok oltárodon! . . . isten ments meg ezen keresztény sinagógától . . . és én halálom órájáig némább leszek a' szarelmes kecségénél . . .

Nem hiszem, hogy egy némelly szelidebb fajta o velencei torturát inkább át nem kinlódtam volna, mint Camarilla öskisasszony azon szónoki rendszerét, mellyel süketnémává beszélte volna a' legdühösebb tengeri fergeteget.

Türelmetlen valék.

Ily szent perczeket így tékoznai . . . na de várj csak vén napló majd rá szedlek!

— Az istenért! . . . nem hallja nagysád?!

— Mit édes kincsem . . . én nom hallok, csak látok, . . . 's egyedül kegyedet látom . . .

— Nem hall ön semmit? — kérdém esodálkozva — hisz' rettenetes rácz cravall ütött ki most épen az új hid körül; . . . nézze milly eszeveszetten futkos a' nép, . . . aztán meg kegyetlenül zognak is a' vészharangok.

(Szerencsémre pajkos subanczok szaladgáltak körülem, . . . és valamely megdicsőült filiszter keményen muzsikáltatta magát a' toronyból.)

— Nem jól hall kegyed . . .

— De bizony jól hallok mondám . . . 's az utcai oratiók kerekas rokkájának lelki és phisikai markolatjából nagy nehezen kirohantam.

Azon idő alatt míg én az öreg motólával vesződtem: a' gőzös megnépesült.

Deli ifjak czédrus erdeje hullámozott a' fedőzelen.

Tűszemeikből hön sugárzott a' szent lelkesülés istensége.

O Görögország aranykora lebegett előttem, . . . a' szabad és dicső Romára emlékezém, mellyeknek népies uralgása fölé szinte az ébredt nemzeti becsület emelte a' nagyság és függetlenség döntetlen mennyezetét.

Végbucsurá esendül a' nemes terhű gőzös harangkája.

Sötét füstfelhők törnek a' végetlen magasba.

Arany csillagocskák pattogják szét mulékony éltöket.

Kisded habcsigák gyűrűznek az örök szomjas part közelében, . . . mozdul a' hajó, . . . 's körülte tört hullámok fodrosodnak.

„Isten hozzád“ ezrei ütköznek egymásba; . . . az áldás és részvét jelképe lobogó kendőkben mutatkozik, . . . harsogó „éljen“ek ölelkeznek; . . . 's a' vízhangok tompa morájában bucsu dalszerűn csattognak a' gőzös szárnyai.

. . . Most lassudan el el tűnedez a' partok látóköre, . . . még egy pont . . . isten veletek!

A' szent hajó eltűnt; . . . széteszolt a' néptömeg; . . . lehervadának a' partok virágai 's a' dicső jelenet költészete beszállott a' napi élet hideg világába.

Az üldözött magyar izraelnek lelkesen szenvedő leánya mereng egyedül a' folyam közelében, . . . éjszemein benső honérzet és szerelem könnyei reszketnek, . . . még egyszer égre tekint, 's hő kifejezéssel e' szókat rebegik ajkai: „Isten veled szerelmem élete.“ Lekesítsen az első és utolsó csók!

Hogy ne lettem volna az angyalba szerelmes! sőt az levék.

Ha Guerilla lovag volnék, megismertetném e' szerelem Sylphidet a' heted hétország élveivel; . . . de mivel csak gyalog haramia vagyok, tehát be kell elégednem a' transsubstratióba át nem mehető kiellen imádással.

Bernát Gáspár.

Guitar mellett.

Gránit sziklán állt a' vár,
Koszorúzva bükk, 's cserfával
Benne lakott Bunduru
A piros Rozamundával.

Éjszakán midőn a' hold
Felmerült a' láthatáron
Petymegi a' vár alatt
Ólalkodott télen nyáron.

Petymegi vitéz vala,
Bundurú is ismeré őt.
Éltében sok harcra volt,
Sokat vagdalt, ütött és lött.

Végre így gondolkodott
Petymegi vitéz magába
Házassodnom kell, 's belé
Szeretett Rozamundába.

'S addig, addig sarkalá
A' leányt, míg elfogadta,
És magát az obsitos
Petymegi vitézhez adta.

De azért ám hogy magát
Petymegi vitézhez adta,
Rozamunda más ifjak
Szerelmét is elfogadta.

Megtudván ezt Petymegi
Búban ingét szétszakasztá
'S Rozamunda kedvesét,
A' gerendára akasztá. —

Egy veleg.

*) Legujabb tudósítások nyomán értesítjük a' nagyérdemű közönséget, hogy a' muszka már Jassiban van. (Idei farsangunk vagy nagyon vig lesz, vagy nagyon szomorú!)

*) A követi kar a verificationalis, historiákat bevégezte, vagy ha nem ma holnap bevégezendő

Doiogra urak dologra! a muszka verificatio a becsületes a emberekre nézve irtóztató leend.

*) Vendéglőink, mulatóhelyeink, színházaink tömve. Mindenféle zene harsog, ujongatások, s az öröm kitörő jelenségei. Talán soha nyugodtabb, s boldogabb nem volt a magyar mint épen most. Az egész continens mozgásban 's fegyverben van, a magyar fenségesen mulat. (A muszka jassiban van, Se baj! mi meg Pesten vagyunk.)

* Hollosi Kornélia folyvást a hegyek között időzik. — A mint hírlik a muszka saisonnál előbb már nem is fog fellépni.

*) Az alsóház tanácskozmányai olly borzasztó lármá s zajjal történek, miként egy békés queker utazó azt gondolá hogy felül a karzaton van a képviselők tereme, s lenn a képviselők teremében a karzat.

*) Szives részvétellel szollítjuk fel a Madarász párt, keverje kissé a „Népelem“ rovatát fővárosi hírekkel, mulattató apróságokkal, 's más effélékkel Istenbizon! annyi quantum gyilkos dühös politikától utoljára is megdühödik az ember.

*) Az academia ismét ülést tartott, mellyben elhatározottat:

1.) Az academia többé nem tudós társaság hanem tudományokat kedvellő társaság.

2.) Döbrentei Gábor többé nem Döbrentei Gábor, hanem Döbi Gabi.

3.) Toldi Ferencz többé nem titoknok, hanem lít-kár.

4.) Sztrokai és Gebhardt osztályt cseréltek Gebhardt r. tag leend a törvénytudományi osztályban; Sztrokai a Természettudományiban. A társaság ezen cserét helyben hagyta, miután csakugyan egyre megy bármelyik osztályban vannak.

5. Zeriff Vincze szolgál 12 év alatt híven szolgálván az academiát, és különösen Toldi Ferencz oldala mellett sok szépet tapasztalván, levelezőtagnak nevezetett.

6. Döbi Gabinak eddigi lyricus érdemeiért cytera fog presentbe adatni.

7. Végre szomorúságát jelenti ki a társaság a felett, hogy ez évben még természetes halállal egy tag sem mulvánki, parentatiót a nemzet képviselőinek színe előtt nem tarthat.

*) Több követ ellenében hallottam efféle nyilatkozatot: itt vagy amott me g v á l a s z t ó d o t t vissza vele hazájába ha megválasztódott; nekünk ollyan követek kellene, kik a nép által választattak meg nem pedig kik megválasztódtak

*) Széchenyi István gróf következő történetet beszélt „Egyszer Árpád gőzös Gönyőnél elakadt, mindent próbáltak, de kimozdítani helyéből sehogy sem bírták. Végre lovakat fogtak elébe s úgy akarák kivontolni; Árpád azonban így sem mozdult helyéből; ütni, vágni kezdették a' lovakat, haszontalanul, mert a' lovak a' kínzás által felingerelve megcsökönösödtek, 's húzás helyett csak ágaskodtak; végre magokra békében hagyatva a' lovak kettőztetett erővel neki rugaszkodtak. Árpád megmozdult, most a' sikertől büszkítve még nagyobb erőt fejtének ki, 's Árpádot csakugyan kivonszolák. — Hlyen a' magyar uraim! mint ezen lovak, ütésre, verésre vagy kínzásra megcsökönösödik, ellenben a' minek sikerét látja, örömmel teszi! (milly fenséges hasonlatosság! ki ne ismerne e' hasonlatosságban a' nemes grófra!)